

Monstera deliciosa

Familia: Aracee

Aspect: cățărătoare

Perioada de înflorire: primăvara/vara (înfloarește rareori)

Expunere: lumină indirectă

Udare: abundentă

Monstera deliciosa, originară din Mexicul tropical, face parte din familia araceelor. Numele derivă de la lat. “*monstrum*”, din cauza formei bizare a frunzelor și a mărimii. Frunzele tinere au formă de inimă, mai târziu se formează găuri (ferestre) și creștături adânci. Lucesc ca pielea, sunt sempervirescente și ating până la 60 cm. Planta crește puternic și are nevoie de mult loc, dacă e îngrijită optim, poate atinge vârsta unui om.

Plantele mai în vârstă formează numeroase rădăcini aeriene; imediat ce ating pământul, devin rădăcini obișnuite și absorb substanțe nutritive. Flori și fructe se întâlnesc doar la plantele mai în vârstă.

Monstera se simte bine la temperatura camerei; îi place lumina, dar și umbra, în niciun caz soarele; cu cât e mai lumină, cu atât face frunze mai mari. Ca o plantă tropicală, iubește umiditatea aerului; fiind o plantă cățărătoare, are nevoie de un suport. În ghiveci planta se ține umedă, se udă cu apă caldă, vara mai mult decât iarna; vara se fertilizează săptămânal. Rădăcinile aeriene sunt conduse cu atenție (sunt fragile) în pământ umed sau un vas cu apă; nu se taie niciodată. Frunzele se șterg din când în când cu ceva umed, mai frecvent se stropesc cu apă caldă.

Specii și soiuri

Monstera deliciosa “variegata” iese în evidență prin desenul neregulat alb ca smântâna, “bosigiana” este un soi mai mic. Semn distinctiv pentru *Monstera obliqua* sunt găurile lunguiețe.

Pericole și precauții

Temperatura prea scăzută provoacă pete brune pe frunze, mai ales de-a lungul marginilor. Udarea excesivă, în special iarna, determină îngălbenirea frunzelor. Atenție la expunerea directă la soare care produce arsuri pe frunze mai ales dacă expunerea s-a efectuat după ce ați stropit planta cu apă. Coșenila făinoasă se manifestă prin prezența de pete pufoase, albe, pe fața inferioară a frunzelor; eliminați-le cu ajutorul unei cârpe moi înmuiată în alcool denaturat. Păianjenul roșu contaminează ușor planta dacă aerul este prea uscat; puteți să preveniți răul cauzat asigurând o umiditate atmosferică ridicată și o aerisire corespunzătoare.